

VESTI
IZ SLOVENIJE

ŽUPNIK ŽAVBI UMRL. — Rev. Ivan Žavbi, dolgoletni župnik v Ambrusu na Dolenjskem je umrl. Tako se glasi poročilo, ki ga je prejel Frank Vidmar, 1079 E. 68. St. v Clevelandu. Pokojni župnik je bil star že 80 let. Bil je vzorni duhovni pastir, nad vse skrben za svoje župljane. Ljudstvo ga je ljubilo in mu sledilo. Njegova župnija in občina je bila vzorna v vsakem oziru. Zato, ker je bil Ambrus prvi med katoliškimi občinami, prvi pri vsaki katoliški stvari v Sloveniji, je bil pa tudi med največjimi mučniki, ki jo nastopilo komunistično nasilje.

MARIBORSKI POMOŽNI SKOF je zaprt. Kakor smo že omenili, je zaprt mariborski pomožni škof Dr. Držek. Držek je v zaporu že več mesecev, pa še nihče ne ve zakaj. Verjetno je s tem v zvezi denuncijantska izjava iniciativnega sekretarja izdajalskih duhovnikov.

STOLNI DEKAN Dr. Kimovec v zaporu. Stolni dekan Dr. Kimovec, znani slovenski glasbenik in pevec, je tudi v zaporu že več mesecev. Njega so bili že poprej zapirali, pa ga potem izpustili. Dr. Kimovec je že v visoki starosti in je bil vse svoje življenje bolehen na pljučih.

LETOSNJA ZIMA je bila tudi v Sloveniji splošno blaga. Snega ni bilo skoro nič. V Ljubljanski okolici in po Dolenjskem je bilo smučanje nemogoče. V Planici pa so vendar imeli tudi tekme. To je bilo zelo dobro za vse, ker kurjave skoro ni bilo dobiti.

SLASČICARNE v Ljubljani sploh ne delajo. Ni sladkorja, ni čokolade, ni bombonov, ni slaščic in ne piškotov. Okna so prazna, kakor med nobeno svetovno vojno niso bila.

VINA TUDI NI. — Zadnje čast je tudi vina zmanjkalo. V večernih urah ga dele državna podjetja v količinah po 2 decilitra. Pa je treba stati v dolgih vrstah, da ga sploh dobiš. V kavarnah je pa vino v buteljkah po 140 din liter. Pijanca se pa v Sloveniji še vidi. Se zadovoljujejo tudi s špiritom in vsakodnevno drugi grmi. V družabnih lokalih je puščoba.

CE GREŠ NA POT po Sloveniji, moraš dandanes vzeti vse s seboj. To posebno čutijo turisti, ki so včasih vedeli, da bodo postreženi kamorkoli so šli. Sedaj tudi denar v žepu ne pomaaga nič.

ČIŠČENJE MED KOMUNISTI. — V zadnjem času je bilo zaprtih veliko ljudi. Iz družine Logar v Horjulu kar trije. Janez je bil pomočnik prosvetnega

ministra še nedavno, sedaj je pa v luknji. Zaprt je dr. Leo Svetek, bivši tožilec dr. Kobe in še in še.

CE ČITAŠ MATIJAŽEV GLAS, ki ga menda tiskajo in širijo reakcionarji, dobiš kar pet let brezplačnega oskrbovanja na državne stroške.

PRIOR KRIZANSKEGA RE-DA Valerijan Učak je tudi zaprt že mesece in mesece. Kaj so temu očitali, ne ve nihče, ker se nikoli ni bavil s politikom. Red je sedaj itak brez vsakega premoženja in celo križevniško cerkev bi radi dobili starokatoliški za svoje namene in v svojo last.

Važna objava sponzorjem beguncev

IRO podružnica v Celovcu na Koroškem (Kaernten, Klagensfurt) razpošilja neko pismo v več jezikih begunskim sponzorjem v Ameriki.

Glavna vsebina pisma je poziv, da naj sponzor takoj prijavi svoje begunce pri D. P. Comission v Washington, D. C.

Razumljivo je, da so radi tega sponzorji zbegani in se vprašujejo kaj to pomeni. Nič drugega kot to, da za ameriške urade v Evropi velja pogovor, da levica ne ve, kaj dela desnica. Vidite tale naš urad v New Yorku, v katerega pošilja pisarna Lige vse vloge za begunce, skrbijo za to, da je vsak begunec prigraden pri D. P. Comission v Washingtonu predno gre do papirji zanj v Evropo. To je: vse kar se v tistem pismu iz Celovca zahteva, je že bilo za vse vaše begunce davno opravljeno in urejeno. Vrzite tisto pismo od IRO v Celovcu med smeti.

V Washington ne pišite, ker bi s tem nakopali le novega ne potrebnega dela sebi in drugim. Če iz pisma vidite, da je kako ime ali naslov sponzorja ali begunca napačno zapisan, potem pošljite tisto pismo ali pisarni Lige ali pa podpisane, da bomo popravili kar je treba.

Zakaj IRO v Celovcu vsega tega ne ve, jaz ne morem pojasniti. Žal IRO postavlja v svoje urade večkrat nezmožne ljudi, ki razmetavajo brez potrebe denar, ki bi tako krvavo prav prišel tistim za katere je IRO ustanovljena — beguncem.

V ostalem pa: Spomnite se, kako sem že pred meseci opominjal v koloni "Odprti srce. odprti roke" k potrpežljivosti v zadevi izselitve beguncev po DP postav: iz leta 1948.

Ponavljam: Potrpljenje. Rev. Bernard Ambrožič OFM, War Relief Services NCWC Resettlement Division — Slovenian Desk, 149 Madison Ave., New York 16, N. Y.

Nadaljno čiščenje med bolgarskimi komunisti

Sofija, Bolgarija. — Notranji minister Bolgarije je dal izjavo, da so v raznih krajih odkrili skupine, ko so se vrinile v vrste bolgarske komunistične stranke, pa so ji sovražni in nevarni. Začeli so delati proti komunistični stranki in vladi po reakcionarnih nacionalističnih načelih. Minister je rekel, da bodo vsi odstranjeni in, da ne bodo v Bolgariji trpeli nikakega Titizma.

Direktno iz Washingtona
poročila
STEPHEN M. YOUNG
Congressman-at-Large of Ohio

Nerodne posledice filibustra
Med tem ko bodo člani naše poslanske zbornice šli lepo na počitnice in si privoščili nekaj dni velikonočnega prazničnega razpoloženja, bodo senatorji morali delati. Zahvaliti se morajo diktatoru, ki so delali obstrukcijo in republikancem, ki so jim pomagali. Zato so nekatere najhujše stvari v senatu zastale, a morajo biti rešene v najkrajšem času. Večina teh zakonov je že prišla srečno preko poslanske zbornice, tako, da jih samo še senat mora odobriti.

Med važnejšimi zakoni, ki morajo biti odobreni v prihodnjih tednih, pa je zakon o najnižji mezd, razveljavljenju Taft-Hartleyevega zakona in uveljavljenju Wagnerjevega akta, spremembe, ki jih priporoča vlada glede zunanje pomoči in nadaljevanje pomoči po Marshallovem načrtu, da se prepreči nadaljnje širjenje komunizma in revolucije. Poleg tega je treba kar hitro z zakonom o federalni pomoči za vzgojne zavode in z zakonom o socialnem zavarovanju.

Tovariš med tovariši
Zadnjič smo imeli predsednika med nami. Spiker v zbornici Sam Rayburn in voditelj večine John W. McCormack sta priredila večerjo novim demokratskim članom 81. kongresa. Bila je zelo nevezana, domača zabava. Vsak si je sam seriral kot v kafateriji. Predsednik je prišel. Z vsakim se je rokoval, za vsakega je imel poseben pozdrav. Vsi povabljeni so uživali v njegovi živahnosti in veselosti. Kar posedli so tesno okoli njega in poslušali in se smejali. Joe Stalin bi bil z eno malo bombico lahko takrat po bil vse voditelje naše vlade. Pa je tudi predsednik bil videti vesel in je užival. Podpredsednika Barkley je opozoril na jle pazi kako bo glasoval, kadar bo treba, da odloči pri enakem številu glasov v senatu. Opozoril ga je naj pazi, da se mu ne zgodi kakor se je njemu. V senatu, ko je bil Truman podpredsednik, je bilo na obeh straneh enako odločilo. Slo je za to, ali se potrdi imenovanje Henry Wallace za trgovinskega tajnika ali ne. Truman je odločil v korist imenovanja in glejte kaj mu je ta tič skušal zagosti v zahvalo?

Ribarska sreča
Kadar se snidejo možak, pride tudi pogovor o ribarjenju. Neposredno pred podpisovanjem severno-atlantskega pakta je nizozemski zunanji minister povedal tole: Med ameriško in sovjetsko cono Nemčije teče neka voda. Ko je sneg odšel in bil prvi toplejši dan, so šli ribariti. Na ameriški strani so posedli ob reki nemški civilisti in ameriški vojniki, na nasprotni strani pa sovjetski vojniki. In so lovili. Zgodilo se je, da so Amerikanci in Nemci na tej strani kar naprej kaj ujeli, sovjetski vojniki na drugi strani pa nič. Vse dopolne je bilo tako. Na tej strani so ribe prijemale, na oni pa ne. Končno se je nekemu Rusu le malo zdelo in se je razhudil: "Kaj je to, da vi kar neprestano kaj ulovite, mi pa nič." Nekaj ameriški fant mu jo pa počasi odnesel: "To je zato, ker

Nujnost novega zakona o naselitvi beguncev

Pet senatorjev urgira — V poslanski zbornici je načrt že sprejet — Senatorji se obotavljajo — Stvar je nujna.

Washington. — Pet republikanskih senatorjev je pisalo predsedniku odbora, ki mora razpravljati novi zakon o naselitvi beguncev, da naj ta zakon pride hitro v razpravo in na glasovanje, da se izpolni predsednikova obljuba, ki jo je dal pred volitvami. Po novem zakonu naj bi se naselilo v Združenih državah do 400.000 begunskih oseb iz Evrope. Novi zakon bi razveljavil nekatere nepotrebne omejitve, ki delajo beguncem težave pri naseljevanju. Senator McCarran, ki je predsednik pododpora za ta zakon, je takoj dal izjavo, v kateri je rekel: "Nihče naj se ne boji, da bo ta stvar kje obstala, tudi odložila je ne bomo, bo gotovo prišla na dnevni red. Veliko dela je bilo že opravljeno v uradu pododpora. Čeprav niso vsi člani pododpora za ta novi zakon, mislim, da imam načrt, po katerem bomo prišli do zadovoljivega uspeha."

V poslanski zbornici je načrt zakona že v pododboru sprejet in pripravljen, da pride pred plenarno skupščino. V senatu pa je res stvar precej zastala in če bi se stala nekaj tednov, bi bila resna nevarnost, da bi ne mogel zakon priti na dnevni red v sedanjem zasedanju. Stvar je važna in urgentna, ker se begunsko vprašanje v prihodnjih mesecih mora na nek način rešiti. Amerika pri tem reševanju ne bo imela dostojne vloge, če se novi zakon pravočasno ne sprejme. Taborišča v Evropi se bodo razpustila kakor je bilo objavljeno vsaj do konca junija 1950. Kdor do takrat ne bo naseljen kje v svobodnem svetu, bo obvisel, ker v Evropi kot beguncem tudi ne bo mogel živeti.

Nemci zahtevajo spremembo okupacijskega statuta

Berlin. — Nemški politiki in listi ostro napadajo novi okupacijski statut, ki so ga predložili zavezniki. Voditelj socialistov Dr. Schumacher je izjavil, da je treba, da vsi voditelji nemških demokratičnih strank vztrajajo v opoziciji proti nameravani ustavi in proti okupacijskemu statutu, dokler ne dosežejo uspehov, ki jih je socialistična stranka postavila kot najmanjše zahteve.

Komunisti ne dovolijo romana

Vatikan. — Romarji iz dežel za železno zaveso ne bodo mogli v Rim tekom svetega leta. Kominforma je že izdala naročilo, da komunistične vlade ne bodo izdajale dovoljenj. Verjetno bo isto veljalo tudi za Jugoslavijo, čeprav ni član kominforme.

tam pri vas se še ribe ne upajo ust odpirati."

Šalo na stran, pa le priznajmo, da je bil podpis severno-atlantskega pakta zgodovinski dogodek tako velikega pomena da ga moremo primerjati samo še s podpisovanjem Monroejeve doktrine.

Voditelj Koroških Slovencev Msgr. Val. Podgorc

Te dni je stopil v 84. leto svojega življenja starosta koroških Slovencev, preč. g. Valentin Podgorc, dolgoletni tajnik in predsednik Mohorjeve družbe, kateri je posvetil vse svoje sile, hoteč tako po svoji najboljši volji služiti svojemu narodu.

Danes, po tolikih letih svojega delovanja, se je g. prelat sicer nekoliko umaknil iz javnega delovanja, vendar je še vedno živahen in zdravih nazorov ter budno zasleduje razplet dogodkov v svetu in doma. Pripomniti je treba, da je bil g. prelat Podgorc med vodilnimi koroškimi Slovenci edini, ki je od vseh začetkov odklanjal sodelovanje s komunisti, katerega so propagirali pod krinko dela za slovenstvo.

Zasluznemu rodoljubi žele vsi Slovenci ob njegovem življenjskem jubileju obilo božjega blagoslova, predvsem pa skorajšnjega okrevanja.

Polzvedovalni kofček

Kdo bi vedel izmed rojakov, kje se nahajata Johan in Jakob Valant iz bližine Bleda na Gorenjskem. Zadnjič sta se oglašila iz Chicago.

Za njun naslov bi rada zvedela njuna sorodnica Franciška, p. d. Antušjeva, biva juca sedaj v Bonitang Road na Gornjem skem — Jugoslavija.

Kdorkoli bi vedel za njiju naslov prosim, naj bo tako ljubljeno in sporoči na naslov:

Vinko Kunstelj, Camp 230 c/o. — Quintillian C N R Mico Yards, Toronto, Ontario.

Kuhar Luka, p. d. Podbevškova, doma iz Bele peči št. 4, sedaj v IRO Camp Spittal a. Drau, Kaernten, Oesterreich, bar. 15 a. — išče svojega strica Kuhar Franka, kateri je odšel v Zed. države leta 1904 ter živel nekeje blizu Milwaukee. V Ameriki so tudi njegovi sinovi. Kdor bi zanj vedel, naj sporoči njemu, ali njegovim sinovom oziroma na gori naveden naslov.

Peter Papeš išče sestro Marjeto Papeš poroč. Tedl. Rojena je bila v vasi Lopat, pošta Hinja pri Žužemberku na Dolenjskem. Kdor ve kje se nahaja omenjena sestra, naj se zglopi pri Josephine Markel, 15411 Ridpath Ave. Cleveland, O.

Franc Bučar, rojen 2. oktobra 1912 v vasi Šmartno št. 36, občina in župnija Cerklje pri Kranju na Gorenjskem, išče svoje sorodnike v Ameriki. Njegov stric je istotako franc Bučar, ki je bil tudi rojen v vasi Šmartno št. 36. Ta stric mora biti sedaj okrog 70 let star, je že dolgo časa v Ameriki, ima že odrasle sinove in hčere. Če stric ali kdo njegovih otrok ali kdo drugi, ki pozna družino be-

Odobritev severno-atlantske pogodbe v senatu

Trumanovo pismo — Pogodba hoče čuvati mir v prostoru kjer sta bili dve svetovni vojni.

Washington. — Predsednik Truman je poslal severno-atlantsko obrambno pogodbo v senat in predlagal takojšnje odobrenje. Predsednik je označil pogodbo kot korak k miru in jo takole opisal: "Pogodba ureja dejanske okoliščine, ki jih moramo jemati v poštev pri sedanjih mednarodnih situacijah. Nobe na poedina akcija, pa naj bo še tako važna in pomembna ne more sama po sebi zagotoviti svetovnega mira. Delati moramo potrpežljivo in vztrajno dokler ne zgradimo cele stavbe mira. Ta pogodba je izraz želje naroda Združenih Držav po miru, želje, da živimo in moremo delati v svobodi. Dogodki, ki smo jih prživeli v sedanjem stoletju, so nas prepričali, da miru ne moremo ohraniti sami. Svet je postal majhen. Oceana na našem vzhodu in na zapadu nas več ne moreta čuvati pred surovostjo in napadom. Ta pogodba jasno pove, da je ameriški narod odločen, da skupno z narodi v naši severno-atlantski skupnosti, stori vse kar je mogoče in kar je treba, da se ohrani mir in pravica. Ti narodi tudi povedo, da bodo storili kar bo treba, če bi kdo prelomil ta mir."

Sovjetski konzulati v Italiji bodo prenehali
Rim. — Sovjetska vlada bo zaprla vse svoje konzulate v Italiji dne 15. maja. Isti dan bo zaprla tudi madžarska vlada svoj konzulat v Milanu. Sodiijo, da se je sovjetska vlada odločila za ta okrak radi tega, ker je Italija prosila naj SSBR dovoli, da odpre svoj konzul v Odesi. Italija doslej nima nobenega svojega konzulata v Rusiji, dočim ima Rusija v Italiji tri.

Dva obsojena na smrt v Zagrebu
Zagreb, Hrvatska. — Zvonko Kopačević in Anton Kuvedžić sta bila obsojena v smrt z ustrelitvijo. Oba sta bila visoka uradnika bivše Paveličeve vlade. Kuvedžić je bil ministar. Sodišče je reklo, da je kriv, da je bilo 470 partizanov obesanih med vojno.

re te vrstice, naj bo tako dober in piše na naslov Franc Bučar, D. P. Camp Bar. 14/4 Spittal kdo drugi, ki pozna družino be-

re te vrstice, naj bo tako dober in piše na naslov Franc Bučar, D. P. Camp Bar. 14/4 Spittal kdo drugi, ki pozna družino be-

re te vrstice, naj bo tako dober in piše na naslov Franc Bučar, D. P. Camp Bar. 14/4 Spittal kdo drugi, ki pozna družino be-

re te vrstice, naj bo tako dober in piše na naslov Franc Bučar, D. P. Camp Bar. 14/4 Spittal kdo drugi, ki pozna družino be-

re te vrstice, naj bo tako dober in piše na naslov Franc Bučar, D. P. Camp Bar. 14/4 Spittal kdo drugi, ki pozna družino be-

re te vrstice, naj bo tako dober in piše na naslov Franc Bučar, D. P. Camp Bar. 14/4 Spittal kdo drugi, ki pozna družino be-

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Velikonočni program
Cerkveni pevski zbor "Lira" pri Svetem Vidu bo med Velikonočnimi prazniki pel in izvajal naslednje:

Velik petek 7:30 zvečer, postne pesmi in križev pot, Velika noč 4:30 zjutraj, vstajenje in procesija; Aleluja; Zveličar naš je vstal iz groba; Jezus je od smrti vstal; Tantum ergo; Triumphal Mass (Composer Rev. RR. J. Sorin); Med ljudskim svetim obhajalom, poje zbor slovenske velikonočne pesmi; 10:00 dopoldne peta sv. maša, 2:30 popoldne pete litanije M. B.

Prosim, pevce, pevke, da so v pravem času na koru. Posebna zahvala tistim ki so se udeležili v postnem času Krževega poto. Vesele velikonočne praznike želi. — Peter Srnovršnik, organist pri svetem Vidu.

Sin je
Pri družini Anthony in Dorothy Valenti na 1107 E. 68 St. so kupili krepkega sinčka. Dekliško ime matere je bilo Šubel. Mati in sinček sta zdrava. Čestitamo.

Dvor Baraga 1317 COF
Ker je v petek 15. aprila veliki petek, ne bo redne društvene seje. Finančni tajnik bo pobiral samo nasmet in skler od 6 do 8 ur.

Prestala operacija
Rose, Zelodec, 989 Addison Rd. se nahaja v Lutheran bolnišnici, kjer je v torek srečno prestala operacijo. Obiski za enkrat še niso dovoljeni.

"Svobodna Slovenija" je list naših ljudi v Argentini. Naročite ga pri upravi Victor Martinez, 50, Buenos Aires, Argentina.

Ante Šumanović umrl

Rosario, Argentina. — V bolnišnici Caridad je umrl Dr. Ante Šumanović, bivši odvetnik na Hrvatskem. Pokojni je bil po drugi svetovni vojni še v Jugoslaviji in je delal kot organizator poljedelstva v Vojvodini v službi Titove vlade. Kasneje se je upri titovskim metodam, branil mnoge obtožbe in tudi soobtožbe nadškofa Stepinca. Valed nekega zagovora na sodišču so komunisti sklenili, da ga spravijo s sveta. Prijatelji so pa Dr. Šumanovića pravočasno obvestili in uspelo mu je da je pobegnil. Bežal je preko Italije in končno našel svoje pribežališče v Argentini. Bil je 56 let star. Živel je v veliki bedi, ker ni mogel dobiti nikake prave zaposlitve in zasluzka, pa tudi zdravje mu ni več služilo.

Razkol med pravoslavno duhovščino v Srbiji

Belgrad. — Vlaida je dobila nekaj opore v kongresu pravoslavnih duhovnikov, ki so osnovali nekako organizacijo duhovnikov pravoslavne cerkve, ki ima namen podpirati socializacijo in komunistični režim v Jugoslaviji. Večina pravoslavnih škofov in patrijarh so proti tej organizaciji, ki jo vodita dva duhovnika Žeevič in Smiljanec ki sta že od vsega začetka s komunisti.

Ne krajšajmo izloženja ne sebi ne drugim. Ne trpimo nobenih predrznosti v prometu.

Tri na dan

Če boste obdržali zase, vam bomo nekaj zaupali, namreč: vojne ne bo! Morda kje kakšna majhna praska, splošne vojne pa ne bo.

Naj se v Moskvi še tako de-rejo in žugajo, streljati pa ne bodo začeli. Pa veste zakaj ne? Zato, ker imajo strah!

V Moskvi vedo, česar kajzer Viljem in Hitler nista vedela: da bo Amerika prva v vojni, če bo začel kdo nagajati. In to bo pridržalo prete na petelino pri puški, če kaj vemo.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DERBEVO, Editor)
Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta
\$3.00.Za Kanado in sploh za dežele
izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece
\$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3
months.Canada and all other coun-
tries outside United States \$10
per year. \$6 for 6 months, \$3.50
for 3 months.Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 73 Wed., April 13, 1949

V velikem tednu

Malokatera doba je bolj močno pokazala kot sedanja, da je samo nauk o človekovem nadnaravnem namenu odrešilen in pravičen tudi za to življenje. Malokdaj se je bolj očitno videlo, kot sedaj, da samo nauk o nadnaravnem namenu človekovem, daje spoznanje in ustvarja tudi za to družbo pravila, ki delajo srečne posameznike in narode, načela, ki ohranjajo pravičen mir med narodi in socialen mir med stanov in drugimi skupinami, ki so sicer tekmeči v pridobivanju dobrin, ki delajo življenje vsaj za občutje srečnejše.

Danes na resničnem vsakdanjem življenju vidimo in z milijoni živih prič je dokazano, da materialistično razumevanje življenja vodi dosledno v suženjstvo in uničenje vsakega človeškega dostojanstva. Materialistično razumevanje življenja je danes uresničeno in uporablja se dosledno in neusmiljeno v komunističnem redu. Človek je v komunistični državi toliko vreden kolikor komunističnemu redu koristi. Ceni se človek prav tako kot blago, kot mrtev stvari, ki so vse tudi državna last. Čuvanje življenja ni samo po sebi nič bolj važno kot čuvanje premoga ali kame-nja, važno je samo, kaj komunistična država v tistem trenutku bolj potrebuje. Človek postane suženj, slabši kot suženj, postana blago, ki je na trgu in čigar cena se določa po zakonu ponudbe in povpraševanja.

Človek, ki komunistično ne služi, je za komunistično državo, kot pokvarjeno blago za trgovca ali drugega lastnika. Tako blago je treba predelati in zaslužitveni uporabiti za kak drugotni namen ali pa uničiti. Tako dela komunistična državna oblast z ljudmi, ki se ne primejo komunističnega nauka in nečejo služiti komunistični državni mašini. Taki morajo biti uporabljeni in izrabljeni za komunistično družbo, kolikor se da, v taboriščih za prisilno delo ali pa pokončani.

Komunistična družba nam je strašen zgled kam za-brede človek in narod, ki je zapustil Boga in njegov nauk o namenu človekovem, Boga in njegov nauk o življenju. Človek sam je ustvaril ta red, ki je za človeka tako strašen, da bi bolje bilo, da ne bi živel, tako strašen, da si milijone ljudi želi ognja in meča in vojnega razdejavanja, samo da bi bili rešeni tega pekla, ki je prišel nad nje kot "raj" brez Boga.

Ko dan za dnem čitamo izpovedi prič o strahotnem življenju za železno zaveso, se nam pač mora vzbuditi vtis, da živimo v zelo kritični, zelo nevarni dobi.

Razloga je več kot dovolj, da te dni, ko kot kristjani padamo pred križ in premišljujemo trpljenje Našega Gospoda Jezusa sprejememo strašne zglede sedanjega brezbožnega sveta kot pobudo, da v tej deželi, v naši domovini, v naših družinah, v naši sosesčini ne bomo dovolili da bi zmagovala brezbožnost.

Če verujemo, da je Božji Sin resnično umrl na Križu za nas, moramo po tej veri ravnati. Če vidimo temo in grozo, ki je usoda človekova, kadar pade v tiranijo komunističnega reda, se mora vse vpreti v nas ob misli, da bi kjerkoli kjer bi morali mi živeti ali pa naši otroci, zavladala ta oblast brezbožstva.

Če pred križem pomislimo, da naša rodna domovina trpi v tej največji in najgloblji nesreči človeštva, trpi potem, ko je žrtvovala svoje najboljše sinove in hčere, da bi se rešila, nas mora prevzeti pač ogenj vroče prošnje molitve, da bi Bog kmalu dosegel namen, ki ga je s to nerazumljivo do žrtvijo Slovenije imel in da bi odrešil naš narod, naše drage rojake, vse krščanske narode in vse ljudi tega, današnjega duhovnega in telesnega trpljenja.

Iam, tesno ob Križu ne bo težko očetom in materam dobiti moči za vsako žrtev, ki bi jo še Bog zahteval od nas za naše odrešenje od komunizma. Tam premišljujemo čudoviti sklep nebeškega Očeta, da je svojega edinega Sina dal na smrotni križ pribiti za naše spoznanje vrednosti življenja po božjem redu in v naše odrešenje. Tam oče in mati more zaslužitvi koliko je trpel Oče-Bog, koliko je krvavelo srce Matere Marije. Če Bog sam ni mogel najti nižje cene za Odrešenje sveta in rešitev naše sreče, ni nobena cena prevelika, ki jo zahteva od nas, da to srečo očuvamo nam in potomcem, da jo zopet pridobimo našim bratom in sestram tam po tisti prelepi zemlji, kjer so spomini naše mladosti ali pa kjer vsaj potuje naša fantazija, ko slika povest življenja naših staršev in prastaršev, ki so iz Evrope prišli v to deželo sreče iskat. Tam ob Križu je lažje napraviti trden sklep, da nam nikaka žrtev za rešitev vseh bratov v Kristusu ne bo pretežila in prehuda.

Sovražniki krščanstva in demokracije so zmagovali, ker so videli, da nas je strah. Odkar je demokratični svet pokazal, da razume, da je vredno riskirati tudi najnevarnejše operacije v zaščito svobode in preprečitev novega zas-

znjenja, je njih strah. Dokler bomo močni, bo zmagovala naša stvar. Največja in edina slabost, ki nas pokoplje v tem boju, je strah ali še bolj strahopetnost. Niti za kristjana niti za Amerikana strahovanja ne sme in ne more biti, ko gre za vso vrednost življenja, ki nam je na križu pridobljena in s krvjo Božjega Sina odkupljena. Tudi njemu so prišle krvave srage na čelo, ko je predobuhtil bolečino ali zato je vendar mirno dal roke vojakom, da so ga zvezali, ker je moralo tako biti po Očetovi volji.

Ne ustraši se žrtve za bližnjega in zase kadar gre za osnovne vrednosti življenja in posebno ne boj se žrtvovati vse kar bo od nas tirjalo življenje v neposredno prihodnji borbi krščansko-demokratičnega sveta s silami komunistično-materialističnega gospodstva teme.

S tem sklepom ustanimo od Križa letošnji Veliki Petek, pa bomo pravi kristjani in državljani kakršnih potrebujeta Amerika in krščanska družba narodov prav za sedanj čas.

Odpri srce, odpri roke. . .

P. Bernard Ambrožič

V prvih dneh aprila je zborovala v Genovi na Švicarskem IRO, to je mednarodna organizacija za begunce. To je bila konvencija IRE, ki so se je udeležili zastopniki vseh držav, ki so članice te organizacije. Prvo in glavno besedo so pa imeli, kot je videti Amerikanci, zlasti generalni direktor IRO organizacije, William Tuck, in odposlanec Washingtona, Geo. Warren.

Kolikor je doslej znano, so razpravljali zlasti o treh točkah:

1. Kako hitro se da izvesti preselitev beguncem iz Evrope v nove domovine za morjem?
2. Ali bo kazalo, da IRO res preneha s svojim delom v juniju 1950, kot je bilo prevedeno ob času njene ustanovitve?
3. Kaj napraviti s tistimi begunci, ki se dandanes ne prestopajo prihajajo iz za železnega zastoja v dežele na tej strani?

Zanimiva je za nas zlasti tretja točka, čeravno ne najbolj pomenljiva. Najbolj pomenljiva je seveda prva. Kako hitro "prvotni" begunci smejo upati na pot čez morje. —

Kar se tiče novih beguncem, ki jih vsak dan nekaj da, je bilo zdaj prvič, da so se na letni konvenciji resno vprašali, kaj ž njimi početi. In pri tem so ugotovili dosedaj javnosti nepoznano dejstvo, da naprej in naprej prihajajo begunci v takem številu, da jih samo dvakrat toliko odhaja čez morje ali pa jih umrje, kolikor pr de novih. . .

Zato je rekel George Warren, da je to dandanes poglavito vprašanje, ki ga mora IRO vzeti v postev. Presljevaje čez morje se vrši v prečejšnji medi in se bo še pospešilo, toda število beguncem se ne krči v taki meri, kot je bilo pričakovati, ker novi sproti nadomestujejo stare. . .

Težave s temi novimi pa niso samo v tem, da jih je pač treba spraviti pod streho, jih hraniti in oblačiti. V novejšem času ne prihajajo samo taki, ki so bili od začetka proti komunizmu, pa so šele pozneje spoznali, da ne morejo živeti pod njegovo vlado. Zdaj prihajajo tudi bivši hudi komunisti ali vsaj "sopotniki", ki so prišli navzkriž z vladajočimi komunisti radi spora med kominformo in domačo "komunistično reakcijo". Ne samo iz Titovine prihajajo taki, ampak tudi od drugod. Ti ljudje imajo lahko na vesti mnogo najhujših komunističnih gredobij, zdaj se pa seveda skušajo narediti lepo nedolžne kot angelčki, iščejo zaščite pri zapadnih oblastnikih in se predstavljajo kot "žrtve totalitarne vlade". . .

Pismo iz stare domovine pove: Nič veselega ne vem poročiti. Dne 26. februarja je umrl škof Tomažič. Kap, ki ga je ponovno zadevala, je bila končno zanj usodna. Njegov pomožni škof Drževnik je pa zaprt. Tako je škofija popolnoma osirotela. Duhovnikov je zmerom več zaprtih. Samo na deželni sodišču v Ljubljani

jih je 75. Na osem let je bil obsojen župnik na Šeu pri Kamniku, Anton Pavlič, ker ni hotel preloziti spovedne molkečnosti. Nekateri drugi pa morajo hoditi na "prostovoljno delo". Številna ne morem povedati. Cerkve, ki nimajo duhovnikov, pa morajo ostati zaprte noč in in dan. Izgovor za to oredbo je — da bi se ne zgodilo kako onečaščenje! Pomislil, kako o "skrb" naša slavna vlada za — čast božjo. . .

V imenu pisavca in vsel bralcev teh vrstic izraža ta kolona iskreno sožalje predsedniku LIG KATOLIŠKE SLOV. AMERIKANCEV, g. kanoniku Omanu, ob smrti njegove ljubljene sestre, Mrs. Blenkush. Njegove sestre nečaku, Rev. Blenkushu v Denverju, pa k izgubi dobre matere. Zaposnili so ti izrazi sožalja, to je res, pa bosta gospoda že razumela, da pri obilnem poslu človek marsikako novico prezre o pravem času, pa zato ni manj globoko ne čuti, ko novica pride do žive vesti. Rajnika je brez dvoma dobro spravljena, zalujoče pa zna Bog najbolj očetovsko tolažiti. . .

Zapisal sem že, da je za nas zdaj najbolj važno v zadevi beguncem, da jih spravimo čez morje. In ker smo Amerikanci, je važno(da jih spravimo kolikor mogoče veliko v Ameriko in napravimo iz njih — Amerikanec. Nekateri se res zelo potrudijo, da bi jih spravili sem kar največ. Eden takih naših blagih rojakov je Mr. John Dolčić v Girardu. Saj ga po večini vsi poznate. Ne mislim nič, da je edini, ki zasluži pohvalo. Ampak zanimalo vas bo, če povem, da jih je že toliko sprejel, da ga je škofijski direktor klical na odgovor in mu rekal, naj "zaštapa" to podpisovanje. Šele ko je John dopovedal direktorju, da mu jih je nekaj ušlo v Argentino, se je dal (hudi mož) pogovoriti. . .

Drugo pismo iz starega kraja pove: Davki in rekvizicije so tako visoke, da je šlo po Notranjskem že veliko kmetov v kolno, ker ne morejo plačevati davkov. Saj to je namen komunistične vlade. Na Gorenjskem se še precej drže, ker prodajajo les in tako spravijo skupaj denar za davke. Toda to početje smatra vlada za upor in skuša najti način, kako bi kmetje tudi na Gorenjskem poglaval v kolhoze. Raznesla se je vest, da se Tito bavi z idejo, osnovati koalicijsko vlado s Šubišicem, Marušicem in Grolom. Pogajanja se seveda drže v vsaj tajnosti. Čuje se, da je Tito vsak dan bolj nervozen in nasilen. Niti Kardelj in Moša Pijade se ne čutita več varna pred njim. Zmerom več "izrazov videnosti" hoče imeti. (Pisano začetkom marca.) . .

Zdaj pa še nekaj o Mr. Dolčiću. Ko je videl, da sam ne sme več sprejemati beguncem, je začel hoditi okoli drugih rojakov in med njimi nabirati "sponzorje". Kolikor dozdaj vem je spravil na ta način že

štiri pod streho. In zdaj mi prihaja pod tipke tudi ima: Louis Gerbec iz Gowande blizu Bufala. Moč je tam "Chief of Police", prijatelj ima po svetu ni koliko, pa jim tudi priporoča begunce. Če se ne motim, je tudi on že štirin do bil delo in stanovanje. Najbrž ni lepo, da le ta dva omenjam, pa zaenkrat mi podatki o drugih zaslužnih niso dovolj znani, da bi zapisal še kakšno ime, čeprav se mi nekoliko zdi, katera bi bilo še treba zapisati. Pa lahko še drugič, če zberem dovolj informacij. . .

Bral sem, da podružnica Slovenske Zenske Zveze v Indianapolisu pripravljala prireditve za begunce. Bog daj veliko uspeha! Ne vem, zakaj se zmerom tako razveselim, kadarkoli vidim, da se žene od te Zveze želijo za begunce. Morebiti zato, ker je pred nekaj leti tako zelo kazalo, da bo ta organizacija do konca potegnila v nasprotno smer. . . Bili so žalostni časi takrat. Saj bi jih niti v misel ne jemal, pa ker je zdaj vse drugače, se že sme oneniti. In JE drugače, zelo drugače! Saj že takrat ogromna večina v Zvezi ni potegnila z "uradno" smerjo pri vodstvu, toda precej zbegnanosti je bilo, in žene niso vedele, kako učinkovito in hitro ustaviti tisti tok. V prvi vrsti gre seveda čast in zaslugi članicam in podružnicam v Clevelandu — saj itak vsi veste. V mislih in čustvovanju so že davno s temi itudi drugod, malo več DEJANJ bi pa še bilo želiti. . .

Se iz enega pisma iz stare domovine: Morda ste v Ameriki čitali o "ljudskem sestanku", ki je bil v Slovenski Bistrici prirejen zoper župnika Ivana Solina. Eden glavnih očitkov je bil — zenskarstvo! Toda jaz mislim, da je to preveč pomanjkljivo, pa tudi drugi, in vsi vemo, da je ta očitek popolnoma iz trte zvit. Drugi očitek je ta, da je med vojno organiziral ustaše, toda splošno je znano, da tiste čase ni nikoli stopil na hrvaška tla. Vsi govorniki na sestanku so bili tuji, domačini se, slabše pa niso smeli oglašati v župni-kov zagovor. Vsa njegova kri-va je v tem, da je jako vplivna oseba v fari in okolici, zato so se pač spravili nadenj in mu napravili toliko grehov. Tako začno zoper vsakega, ki se ga hočejo znebiti. . .

Da se povrnem k Slovenski Zvezi: Prihodnji mesec bo imela ta organizacija svojo konvencijo. Velike so priprave, veliko se pričakuje od te konvencije. Jaz si drznem položiti na srce delegatijam eno misel ali dve: PRVA: Ali ni že čas, da se tudi "uradno" od strani vodstva prizna, da so šle rakom živžigati vse nekdanje fraze o "slovanstvu" pod komunizmom in o "svobodi vere" pod komunizmom. . . in o "begunskih izdajalcih" in še več takih reči. Ali ni torej čas, da ta KATOLIŠKA organizacija krepko in brez pridržka izjavi svojo solidarnost z drugim katoliškim mnenjem v Ameriki in po svetu? — DRUGA: Ne bo dolgo, ko pridejo žene in dekleta iz begunstva med nas in precej lepem številu — ali bodo povabljenne, da postanejo članice Zveze? Pa kako naj gledajo na to povabilo, če bodo še sedle v glavnem odboru take, ki so nekoč javno (zdaj pa morda samo še bolj tajno) metale blato na te žene in dekleta, ki bodo kmalu "eligibilne" za vstop v Slovensko Zensko Zvezo. . . ? Delegatije, mislite na to, to boste volile! . .

Pa jo je pogruntal

Učitelj: "Kateri del človeškega telesa je najpomembnejši?" Učenec: "Kopa." Učitelj: "Kaj pa na ta misel prideš?" Učenec: "Ker človeka človeka skupaj drži." . .

JAMAR: Pisma iz Argentine

Drugo pismo

Ko imas stanovanje, si šele napol človek. Dobis štiri prazne stene. S sabo nimas drugega, kot nekaj obleke in koca. Spaj boš na tleh še precej časa. Iz zabojev si boš naredil mizo, ali vsaj stolčke. Zopet bo tvoje stanovanje nov taborišni "kurnik", samo toliko slabši, da boš spal na tleh, nena vojaških posteljah. Potem boš šel na lov za službo. Če si obrtnik, dobiš odlično mesto takoj; puliti se bodo za tebe in te dobro plačali. Nove Slovence razmestijo že tisti, ki so prišli pred njimi. Ob mesecu imas denar. Postelja pride v hišo, kuhinjsko posodje; drugi mesec že omara itd. Čez nekaj mesecev imas že novo obleko, svetle čevlje, izlikan si kot "Amerikanec" in prideš k tisti na Belgrano že kot gospod. Naš te rumene angleške in ameri-kanske vojaške srajce, v katerih si bil vsa ta leta, imas kve-jemu še v delavnici ali doma, ponajvečkrat pa so že predelane — v cunje. Tako se uredi tudi vsak delavec, če seveda ni prestar. Nad 45 let starc težko jemljejo v tovarne zaradi tukajšnje socialne zakonodaje, da te po 3 mesecih delodajalec ne more odpustiti. In nihče ne mara starih. Pa tudi dobe službe, čeprav slabše plačane. Za naša dekleta se pulijo, pa nočejo iti za "gospodinske pomočnice", temveč v tovarne, zlasti tekstilne, čokoladne, krušne itd, kjer ima potem vsaj nekaj prostih ur. Če gre kate-raga gospa za kuharico, dobi stanovanje tudi za moža, tudi hrano zanj. . .

Služba je dovolj. Pač pa kdo naleti boljše, kdo slabše. Dobro pa je to, da je tu navada, da lahko vsak čas izbereš drugo službo, in skadeš iz "facha v facha". Danes si tessar, jutri zidar, potem težki delavec — kar znaš in kjer te boljše plačajo. Najtežje je za inteligenco. Zaradi jezika ne morejo v argentin-ske inteligentne poklice, toda tudi če dobi delo v kakšni tovarniški pisarni, je slabše plačan kot delavec in se mu ne izplača. Tudi tisti, ki gredo v angleške službe (v pisarne), so tam slabše plačani kot pa stroso-kovni delavci. Toda kakor hitro začne služiti v pesih nisi več "na psu", temveč vate prihaja volja in veselje in v nede-deljo ne greš več mimo oštari-je. Postal si — človek: zopet v potu svojega obraza služiš svoj kruh v — svodoti. Nisi več jetnik in "taboriščnik", zopet razpolagaš s svojim prostim časom, kakor si pželiš. Zopet si vstanavljaš dom: soba dobiva pohištvo in videz doma-čnosti (če imaš seveda tu svojo družino). Če pa nimas tu družine ostaja tvoja soba taka, kakor je bila prve mesece: ima mizo in stol in morda omario, ves drug denar pa gre — za pakete v domovino. Kot človek si zopet oče in mož, čeprav tako deleč od njih. Vsa me-sec gredo paketi, ki si jih odtr-gaš od svojega "užitka, tvojim domačim in si neizmerno sre-čen, ko dobiš sporočilo, da so jih sprejeli. Staro "izseljensko vprašanje" je zdaj stopilo v novo razvojno fazo: *izseljenci naj skrb za one, ki so ostali doma*. Tega se zaveda tukajšnji imigrant in izpolnjuje svojo družinsko dolžnost — pre-skrbnovalca družine z čudovito vestnostjo — ter vse zaslužen-gre za ljubeznijo in hrepenenjem v domovino. V tej darežljivi-vosti je nam dala svetel zgled severno ameriška emigracija, ki je že nam storila toliko dobrega, pa naj bi mi v pod-piranju svojih zaostalosti za njo? . .

Po enem letu odhoda iz "Hote-la" povprečni slovenski emi-grant (če nima družine doma) hrani že denar v gotovini in iz teh je že vstala misel po — hranilnici; na drugi strani pa kupujejo "na dolgoročne ob-roke" parcele v okolici Bue-

nos Airesa, pa tudi v notra-njosti, zlasti v pokrajini Misi-ones, kjer je zmelja ceneja. Ka-žejo se že obrisi, da bo v pred-mestju Lanus počasi nastala sterna noča - slovenska na-nelbina v Buenos Airesu. Župni-rička že imamo: č. g. Hladnik se bo preselil tja kot duhovni pastir (za kar je že imenovan) in okrog njega bo zrastle — nova slovenska "vas" delovno predmestvo. . .

Ali nismo podjetni?

Spomini na Veliko noč tam doma

Cleveland, Ohio. —Ko se vr-pe v deželo težko pričakovana pomlad in ko se vsa narava ve-seli prebujenja, se v tem času vrnejo tudi velikonočni prazni-ki, ki nam obude zlate spomine na brezskrbno mladost, ki smo jo preživeli tam doma v krogu svojih staršev, bratov in sestic. Kako lepo je zelenel domači vrt, katerega so krasile prve trobentice in marjetice. Kako ponosno so gospodinje pek-le ve-likonočne pogače in kolače in dekleta pa so si skrbno priprav-ljale jembase in obleko, da se bodo čimbolj postavile, ko bo-do nesle "žegen". . .

Vsaka je hotela biti najlepše opravljena in z najlepšim jer-basom na glavi. Kako ponosno so stopale proti cerkvi in zo-pet kako so hitele po blagoslo-vu domov, kajti veljalo je pač, da tista, ki se bo prva vrnila domov, tista se bo prihodnji pred-pust gotovo poročila in ta-ko postala sama svoja gospodi-nja. Taka domišljija je oča-rala slednjo dekle. . .

Kdo bi ne poletel na veliko-nočno nedeljo v duhu tja, v ti-sti nam tako ljubljani kraj, kjer smo užili toliko nedolžne-ga veselja — v hišico očetov, kjer nam je tekla zibelka. V domačo vas, v cerkev, kjer smo prejeli prvo sv. obhajilo. Cer-kev in šola, kamor sem jaz ho-dila, je danes porušena — uni-čila je oboje zadnja vojna. Bog ve, če jo bodo še kdaj pozida-li! Kako glasno je vabil veliki zvon iz zvonikovih lin vse fara-ne k Vstajenju. Vse je bilo okrašeno in vsak se je hotel vsaj o veliki noči postaviti v no-vi obleki. Kar šumelo je, ko so žene in dekleta hitele v cer-kev. Fantje so postavili s šop-ki za klobukom in se potoma v cerkev sekali in trkali. Pirhe Vse je bilo zadovoljno in vese-lo. Nihče nam ni kalil tega svetega veselja. Delali smo pač kot smo vedeli da je prav v mi-ru in ljubezni med sosedi. . .

Kdo se je sedaj drznil in za-sejal sovraštvo med naš mirol-juben narod, ki sedaj razkrop-ljen tava po vsem svetu. Pre-mnogi so morali zapustiti vse tujeu: dom in lepo slovensko deželo, katero so krasile lepe bele cerkvice po gričkah in gla-avno pričale vsemu svetu, da je ta rod služil Bogu in Mariji mnoga stoletja. Danes po soji mnogimi odtrgani od svojih dragih, družine razkropljene in se pehajo za kruhom po šir-nem tujem svetu. . .

Sovražnik je vzel vse, a vere pa ni mogel vzeti in to je mno-gim v veliko tolažbo. Dragi Slo-venci širom sveta, združimo se v duhu na veliko nedeljo in pro-simo našega poveljanege Od-rešenika, da še skoro da svetu tisti mir, s katerim je On po-zdravil svoje učence po svojem vstajenju in naj On pošlje sv. Duha tistim, ki vladajo ljud-stvo, da spoznajo svoje zmote in dajo ljudem prostost po vsem svetu; da bodo zopet po naši Sloveniji zadoneli zvonovi po hribih in dolinah in zpet, kot nekda, vabili vernike v bo-žji hram: Pridite vsi, vstali smo, naša vera je zmagovala, bili smo tepeni, umorjeni, bi je ve-likli petek, tema radi zmčnjav, ki se danes vsiljuje ljudem. Vedimo, da ima Bog vedno do-bre namene in urojuje vse nam v korist. . .

K sklepu želim vsem čitate-ljem Ameriške Domovine prav vesele velikonočne praznike. Mrs. Apolonia Kic. . .

A. S. Puškin:

Kapetanova hči

Mahoma se je obrnil proti materi:

"Avdobja Vasiljevna, koliko je star naš Petček?"

"Pravkar je stopil v sedemnajsto leto," je odgovorila mati. "Petček se je rodil prav v onem letu, saj veš, ko si je zlomila nogo teta Nastasija Gerasimova, in ko je še..."

"Dobro," ji pretrga oče govor; "čas je, da ga pošljemo v službo. Naletal se je že dovolj po poselskih sobah, dovolj je lazil za golobli."

Misel na bližnji razstavek z menoj je tako porazila mojo mater, da ji je padla žlica v kozlico, in solze so se ji potočile po licu. Kar pa se mene tiče, bi težko opisal kdo moje veselje. Misel o službi se je zlivala v meni z mislimi o svobodi, o radostih peterburškega življenja. Predočeval sem si samega sebe kot gardnega častnika, kar je bilo po mojem mnenju vrhunec človeške sreče. Moj oče navadno ni izpreminjal svojih sklepov, tudi ni okladal njih izpolnitve. Dan za moj odhod je bil določen. Na predvečer je rekel oče, da hoče pisati mojemu prihodnjemu načelniku, in je zahteval peresa in papirja.

"Ne pozabi, Andrej Petrovič," je rekla mati, "pozdraviti kneza B. tudi od moje strani, reci mu, da se nadajam, da ne odtegne svoje naklonjenosti."

"Bedastota!" je odgovoril oče in se namrgodil. "Čemu bi pisaril knezu B.?"

"Saj si vendar rekel, da hočeš pisati načelniku našega Petčka."

"No, in kaj za to?"

"I no, Petrov, načelnik bo vendar knez B. Kaj Petček ni vpisan v Semjonovski polk?"

"Vpisan! Kaj me briga, če je tam vpisan? Peter ne pojde v Peterburg. Česa bi se naučil, ako bi služil v Peterburgu? Zapravljati in neumnosti uganjati! Ne, v armadi naj služim, naj nosi tornister in duha smodnik, da bo vojak, ne pa le nuh v gardi! Kje je njegov list? Daj ga sem!"

Mati je poiskala moj potni list, ki ga je hranila v skrinjici poleg srajce, v kateri so me bili krstili, in ga je podala očetu s tresočo roko. Oče ga je pazljivo prečital, ga položil pred se na mizo in začel pisati pismo.

Mene je mučila radovednost: kam neki me odpravljajo, ako ne v Peterburg?

Ves čas nisem umeknil oči od očetevega peresa, ki se je premikalo precej počasi. Naposled je končal, zapечатil pismo obenem s potniškim listom v en zavitek, snel naočnike raz nosa in me pozval pred se, rekoč: "Tukaj imaš pismo na Andreja Karloviča R., mojega starega tovariša in prijatelja. Pod njegovo načelnikstvo v Orenburg greš služiti."

Tako so se torej zrušile vse moje blesteče nadeje! Mesto veselega peterburškega življenja me je čakal dolčas v mrt-

vih, oddaljenih krajih. Služba, o kateri sem pred eno minuto mislil z navdušenjem, se mi je zdela zdaj bridka nesreča. A vsak ugovor je bil zaman.

Drugi dan zjutraj je že stala popotna kočija pred vežo; vanjo so položili moj kovčeg, zabojček priprav za kuhanje čaja in celo zalogo žemelj ter pastet — zadnja znamenja domačega cartanja.

Starši so me blagoslovili. Oče mi je rekel: "Srečno, Peter. Služi svesto, komur prisežeš; ubogaj predstojnike; ne prilizuj se jim; ne vsiljuj se v službi; ne odteguj se službi in pomni prislovico: 'Varuj obleko, ko je še nova, in čast z mladega'."

Mati me je jokaje prosila, naj si varujem zdravje, a Saveljiču je naročala, naj skrbi za otroka. Obleki so me v zajeti sukni in povrh še v lisici kožuh. Nato sem sedel s Saveljičem v kočijo in se s sočnimi očmi odpravil na pot.

Še isto noč sem prišel v Simbirsk, kjer sem moral ostati eno noč in en dan, zakaj Saveljiču je bilo naročeno, nakupiti nekaj potrebnih reči. Vstavl sem se v gostilni. Saveljič se je na vse zgodaj odpravil v prodajalnice. Naveličal sem se že bil gledati z okna na umazano uličico, zato sem začel hoditi iz ene sobe v drugo.

Prišedši v biljardno sobo, sem zagledal visokega moža kakih petintrideset let, dolgih črnih brk v nočnem plašču, s kijem v roki in pipo v ustih. Igral je z natakarijem, kateri je vselej, ako je dobil igro, izpil čašico žganja, a kadar je izgubil, je moral vsakokrat zleteti po vseh štirih pod biljardno mizo.

Začel sem gledati njuno igro. Čim dalje je trajala, tem pogostejše se je ponavljalo izprehod po vseh štirih, dokler ni ostal naposled natakarij pod mizo.

Gospod mu je še zaklical nekaj krepkih izrazov, podobnih nagrobnemu govoru, potem pa se je obrnil proti meni in me povabil, naj igram z njim partijo. Jaz sem mu odgovoril, da ne znam. To se mu je vidno čudno zdelo. Ozrl se je name nekako s pomilovanjem; no, vendar se je razpletel med nama pogovor. Zvedel sem, da se on imenuje Ivan Ivanovič Zurin, da je ritmojster v huzarskem polku in da je zdaj v Simbirsku zaradi vojaškega nabora; nastanjen pa da je v tej gostilni.

Zurin me je povabil, naj z njim obedujem — obed bo sicer vojaški, a naj se zadovoljim z malim. Z veseljem sem se mu pridružil. Sedla sva za mizo. Zurin je veliko pil in tudi mene silil, češ, da se moram navaditi na službo; pripovedoval mi je vojaške dogodbe, katerim sem se smejal, da bi bil kmalu počil; slednjič sva vstala iz mize kot najboljša prijatelja. Nato se mi je ponudil, da me hoče učiti biljardirati.

"To je v naši službi neobhodno potrebno," je rekel. "Na po-

hodih prideš, na primer, v kako mesteco — s čim bi si preganjal dolgčas? Zmerom vendar ne moreš pretepati židov. Nehote greš v gostilno in igraš biljard, zato ga pa moreš znati!"

Popolnoma sem bil o tem preverjen in sem se začel z veliko unemo učiti. Zurin me je glasno bodril, čudeč se mojim uspehom. Po kratkem učenju mi je že svetoval, naj igram za denar, in sicer po grošu, ne radi dobicka, ampak da se vsaj ne bo igralo zastoj ker je — kakor se je izrazil — zelo grda navada.

Pristal sem tudi na to in Zurin je naročil punša ter me silil, naj poskusim, ponavljaje v namer, da se moram privaditi na službo, a kaj je služba brez punša! Ubogal sem ga. Med tem sva nadaljevala igranje.

Upor v Guatemali

Guatemala. — Vlada Guatemale objavlja, da se je pojavil upor proti sedanjí vladi. Upor se širi ob mehiški meji. Mehška vlada in lada uGuatemala sta zaprli mejo, da bi bilo tako lažje uupostaviti mir. Doslej poročajo, da sta v posameznih praskah redne policije z-uporni ki bila dva človeka ubita.

DELO DOBIJO

Delo oskrbnika

Moški, ki se vsaj malo razume na brušenje žag dobi delo. Dobra plača od ure. Vprašajte pri F. Zimmerman Co., 2040 W. 110 St. (75)

MALI OGLASI

Iščete stanovanje

Mirna družina, 4 odrasle osebe nujno rabijo 4 ali več sob. Kdor ima kaj, naj pokliče KE 4717. —(77)

Grocerija in mesnica

Grocerijska trgovina in mesnica na vogalu dveh cest, dela prometa \$4,000 mesečno, blizu sv. Vida cerkve. V zadnjih 30 letih je imela trgovina samo 2 gospodarja. Naslov v uredništvu tega lista. —(77)

Opremljena soba

V najem se odda opremljena soba poštenemu moškemu ali ženski. Vprašajte na 1070 E. 61. St.

Stanovanje se odda

Stanovanje, 4 sobe, kopalnica in garaža, se odda v najem odrasli pošteni družini. (V Collinwoodski naselbini). Za naslov vprašajte v uredništvu tega lista. (75)

Opremljena soba in kuhinja

Samekemu moškemu ali zakonskemu paru brez otrok se odda v najem opremljena soba s kuhinjo. Za podrobnosti vprašajte na 1193 E. 61 St. (spodaj). —(73)

Išče stanovanje

Mlad slovenski zakonski par z 2 otroki želi dobiti stanovanje 4 do 6 sob (spodaj) v St. Clair ali Collinwood slovenski naselbini. Pokličite EX 8798. —(75)

Išče stanovanje

Išče se 4 ali 5 sob za 2 osebi, najraje med St. Clair Ave., in Superior. Pokličite EN 6946 po 5 uri. (73)

Christiana Lodge and Cottages

Edwardsburg, Mich.

The Lodge has 30 rooms, with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking. All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, horseback riding, private beach, boating and fishing, indoor games. Cater to overnight guests. Located in Christiana Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112. Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINIC KRASOVEC, Prop.
Phone 9126F5
P.O. Edwardsburg, Mich

Hiša naprodaj

V bližini E. 185. St. hiša z 9 sobami, se lahko rabi za 2 družini — vse na novo pobarvano in papirano in sploh vse v najboljšem stanju. Ima tudi beneške zastore, "storm" vrata in okna, 2 garaži. Proda se po zelo zmerni ceni. Samo \$11,900.00.

Kovach Realty
960 E. 185. St.

(85)

Kadar potrebujete zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, se lahko in zanesljivo obrnete na obrneta na

L. Petrich — IV 1874
1891 KILDEER AVE.

SEDMAX Moving & Storage

ALSO LIGHT EXPRESSING

1034 E. 174 St.

KE 6586

Mi pripravimo ZDRAVILA za Evropo
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio



V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI DRAGEGA SOROČA

John Slapnik

ki je preminil in se preselil v večnost dne 12. aprila 1948.

Eno leto je že minulo, kar srce Tvoje ne bije več, smrt ti vzela je življenje, končala Tvoje je trpljenje.

V grobu tihem mirno spiš, v kraju večnega mira, dokler ne pokliče trombe glas, vse k novemu življenju.

Tvoja žalujoča SOROČA.

Cleveland, O. 13. aprila 1949.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Zakaj bi irpeli na OTRDELIH ŽILAH IN REVMAZMU?

The M.C.D. Corp. ima dva nacionalno znana kemista, Dr. Albert Fisher in Dr. I. Lewis, ki sta po več letih preiskovanj, odkrila in zdravniško preiskala SUMAN, novo zdravilo, ki premaga bolečine radi otrdelih žil in revmatizma. NA TISOČE TRPEČIH GA HVALI. Zdravniki v bolnišnicah govorijo o SUMAN, zdravilu, ki hitro olajša bolečine otrdelih žil, revmatizma in mišičevja, kot smo največjih razkritij našega časa.

"Jaz ne morem priporočiti boljšega zdravila kot SUMAN mojim bolnikom, ki trpijo na otrdelih žilah in revmatizmu," je rekel Dr. A. P. Clevelandski zdravnik njegov naslov je v našem uradu.

Poskusite to čudodelno zdravilo. NE TRPIJTE ŠE NAPREJ NA OTRDELIH ŽILAH IN REVMAZMU.

SUMAN krogičice stanejo \$3.00 skatljica. Prebivalci Ohio naj dodajo 9 centov za državni davek. Ako je naročilo plačano vnaprej, bomo poštnino plačali mi. Na C.O.D. naročila so stroški poštnine priracunani.

Mi vam damo radevolje nasvete.

Naročite še danes. Pošljite pisma in naročila na naslov:

M.C.D. CORP.
1243 West 3rd St. Dept. H Cleveland 13, Ohio

PERUTNINA ZA VELIKONOČ!

Naš cenjenim gospodinjam se priporočamo, da si naročite razno perutnino pri nas. Imamo popolno zalogo vsakovrstne najboljše perutnine, živo ali sveže očiščeno.

Priporočamo se tudi za naročila za svatbe, bankete, zabave in druge priredbe. Vam postrežemo vedno prvovrstno in po zmernih cenah.

V naši trgovini dobite tudi najboljša sveža jajca.

MAPLE HEIGHTS POULTRY

ANDY HOCEVAR in SINOVI
17330 Broadway Maple Heights, O.
Tel.: Montrose 2369 — Na domu: Montrose 1917-J

Želimo vsem odjemalcem, prijateljem in znancem vesele velikonočne praznike!

VESELE VELIKONOČNE, PRAZNIKE VSEM

CENJENIM ODJEMALCEM, PRIJATELJEM

IN ZNANCEM ŽELI

JOHN ZULICH

Insurance Agency

ZAVAROVALNINA PROTI VSAKI NEZGODI

Zanesljiva in točna postrežba

FRANCES ZULICH

18115 Neff Road

IVanhoe 4221

Veselo Alelujo želi vsem odjemalcem in prijateljem

SARANAC SERVICE STATION

GULF GAS - OIL - BATTERIES - TIRES ACCESSORIES

Cor. Saranac Rd. and East 152nd St.

Mulberry 9885

TONY KLEMENCIC, lastnik

ZA DOBRA VINA SE OGLASITE PRI

BOZEGLAV'S BONDED WINERY



6010 St. Clair Ave.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI VSEM

ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM



Mi popravimo fenderje

ogrodje in prebarvamo

avto, da izgleda kot nov.

Večletna izkušnja je naša

garancija.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

FRANK CVELBAR, lastnik

6605 St. Clair Ave. ENdicott 1633

Vesele velikonočne praznike

Vesele velikonočne praznike

MIKE JALOVEC

6424 Spilker Ave.

ENdicott 3093

IZBORNRA DOMAČA GOSTILNA

VINO - PIVO - IN DRUGO

Se priporoča za obisk

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELIMO VSEM NAŠIM ODJEMALCEM

IN PRIJATELJEM

Simoncic Slovenska PEKARIJA

6724 St. Clair Avenue

UT 1-0282

Se prav lepo zahvalimo vsem za dosedanjí obisk ter se priporočamo v bodoče

Postregli vam bomo najboljše z dobro pecivo

Se priporočamo za obilen poset

DO YOU GET VITAMINS?

Do you get the vitamins you need? Consider this: A good many people do not, and as a result, they are not healthy.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the body daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

SEE LABORATORY, INC.

IVAN JONTEZ:

PRISELJENCI

Povest iz kanadskega življenja

Julka se je vsedla na posteljo ter v zadregi povesla oči. Janez je strmel vanjo z vročimi očmi.

Vroč molk.

Nenadoma se je Janez čudno zasmeljal ter prislusnil. Čoi dolli v kuhinji in obednici so na moč bučni — igralci se nekaj prerekajo, ostali pa pijano pojo — Julke skoro gotovo ne bodo brž pogrešili.

Kri je vrela.

Janez je objel Julko ter jo stisnil k sebi. Ni se upirala. Glava ji je omahnila vznak in v očeh, ki so se vroče zableščale izpod trepalnic, je Janez videl gerti kri.

Ko je Julka odšla od Janeza, se je fant vročično zasmeljal:

"Ha, ha, kako čudno se vse suče v tem kolobarju, ki ni pravo življenje! — Tepci! — Le kdo je večji tepec —"

Čez čas pa je cinično pristavil:

"Lahko sem zadovoljen z izidom: izgubil sem denar, toda denar tako ni nič prida, dobil sem pa Julko... Vredno je bilo možko izgubiti... Ej, Lesjak, mnogo večji tepec si, kakor si misliš! Denar ni vse."

V pondeljek je Janez dobil delo v topilnici železa in tisti teden v soboto se je preselil k Hrvatu Marku, ki je imel v kratkem dobiti tja ženo in otroke; hišo je že vzel v najem, pohištvo je kupil kar od prejšnjega najemnika, da je imel vse pripravljeno.

"Kuhali si bomo sami, dokler moji ne pridejo," je dejal Marko Janezu, ki je bil s tem zadovoljen.

Seznani se je z Markom pri delu, v tovarni.

Marko je bil pred vojno in med vojno v Združenih državah. Po vojni se je vrnil v stari kraj k svoji družini. V Ameriko se ni nameraval vrniti. V letih je že bil in zdela se mu je, da je že čas, da si privoščijo poštenega oddiha in počitka. V Ameriki je prigaral par tisočakov. Dovolj, da prikupe nekaj zemlje, popravi hišo in gospodarska poslopja, nekaj pa dene na stran za približek. Pa se je Marko uračunal.

"Ameriški dolarji so kakor krompir," je pravil Janezu. "Jeseni ga pridelaš, spomladi je po njem. Kupil sem lep vinograd, popravil hišo, vse lepo prenovil in uredil, in — dolarji so skopneli. Potem par slabih letih, bolezen v hlevu, in če sem imel kaj napredaj, sem moral prodati malone zastoj. Mesto navzgor sem šel navzdol. Potrebnega mnogo, denarja odnikoder — uvidel sem, da sem prišel z dežja pod kap."

"O počitku, ki sem o njem sanjal v Ameriki, ni bilo govora. V Ameriki sem garal osem do deset ur na dan, kakor je že nanesla potreba, ostali čas sem lahko porabil po mili volji; in vsakih štirinajst dni sem dobil čeden svežnjič dolarjev. Doma pa sem garal od zore do trde noči — in kaj sem imel od tega? Žuljave roke in dostikrat na smrt utrujene kosti. Nazadnje sem začel lezti v dolgove — ej, vrazje težek je boj za obstanek našega kmeta. V petih letih sem se ga popolnoma naveličal ter si zaželel — garanja v ameriških fabrikah."

Zakaj pa se ni vrnil v Ameriko, če mu v domačem kraju ni ugajalo?

Ej, saj bi se bil vrnil, toda pot mu je bila zaprta. V Ameriki se ni maral pobrigati, da bi si bil pridobil državljanstvo — saj ni mislil ostati tam vse svoje življenje! — in ker si tudi drugače ni osigural povrat-

ka, ni mogel več nazaj. Tretje leto po vrnitvi v domovino je začel poskušati — nu, vsi poskusi so se razbili ob gluhih ušesih ameriških konzularnih uradnikov.

Novi zakoni! —

Nu, okrog teh zakonov bi se dalo nekako priti — z denarjem. Zlati ključki se niso izgubili svoje nekdanje moči, še odpirajo železna vrata vsepovsod. Sosed, ki je bil v podobnem položaju kakor Marko, mu je večer pred vrnitvijo v Ameriko zaupal važno tajnost: v mestu je neki agent, brijten dečko in dobro zvzde ima... Marko si je to zapomnil, na pa pri tem pozabil, da človek ni nikoli pre-

več previden. Počakal je nekaj tednov — na svojo srečo. Kajti sosed je po njegovem računu jedva dosegel New York, ko se je oblast začela zanimati za delovanje brijtnega agenta ter ga poslala na daljši oddih za mrežo. Marko, ki je bil že pripravil denar, je ostal lepo doma ter hvalil svojo previdnost, ki mu je ohranila lep denar. Nu, nekaj mesecev pozneje je Amerika vrnila sosedu domovini — in Marko je sklenil, da ne bo poskušal priti v Dolarjo s pomočjo zlatega ključka.

Končno se je domislil Kanade. Mladenci in možje so se tiste čase odpravljali v Kanado v tropah in tudi Marka je pograbila mrzlica. V Kanado! Kanada je v Ameriki! Tudi v Kanadi imajo dolarje! Vclike fabrike! Vse kakor v Ameriki!

Marko si je izposodil na posestvo denarja ter odrinil v Kanado. Po družino je kani poslati pozneje, ko se ustavi v Kanadi. Toda šele po treh letih je pisal ženi, naj da posestvo v najem ter pripelje družino

v Kanado.

"Prodati nočem," je dejal. "Ne ve se, kaj nas še doleti... Dolg je plačan, najemnine bo vsaj za davke in popravila, če ne več. Človek mora biti zavarovan na vseh krajih."

"Zakaj pa ne poskusite priti v Ameriko od tukaj?" je vprašal Janez. "Pravijo, da ni težko priti tja... Posebno, če človek zna angleški. Mnogo jih gre."

"Preveč škakljiva stvar," je menil Marko. "Primejo naj me, potem pa adijo Amerika in Kanada za zmerom! Star maček sem že in noče se mi pod kap. Sicer se da živeti tudi v Kanadi, pa tudi Amerika ni dosti prida dandanes. Včasih je bilo tam mnogo bolje. Eh, kar tukaj ostanimo."

Janez je prikimal. Znanec mu je bilo, da ni varno siliti preko meje. Mnogo jih je že

šlo preko, toda veliko jih je bilo, ki se niti odkaljšati niso utegnili na ameriških tleh. Znanec Tiše na pr. je bil prijet prvo uro, potem je čakal odredjenja v ječi sedem mesecev, nazadnje so ga pa deportirali. Ogrinec Miha pa je srečno prišel preko k svojim sorodnikom, a se je čez eno leto prostovoljno vrnil v Kanado, bolan od vedne bojazni, da ga primejo in deportirajo. "Niti ene samcate mirne ure nisem imel tam," je pravil. "Zmerom sem bil v strahu, vsakega človeka sem se bal, če sem na cesti srečal policaja, me je stresla mrzlica. Nazadnje niti spati nism več mogel. Nak, takega življenja ne privoščim nikoli."

"Nu, Marko, saj ti ni nobene sile tukaj," je menil Janez ter se nasmeljal. "Živiš kot bogec. Delaš, zaslužiš — kakor v Ame-

riki."

"Res, ni mi sile," je priznal mož. "Delo je stalno, zaslužek ni baš slab in ko pride družina sem, bo še bolje. Starejši"

dekleti bom pomagal, žena bo zaslužila nekaj z "bordarji", mlajša punca bo pa materi pomagala."

(Dalje prihodnjé)

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BAVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik.



OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

STREPTOMYCIN

Pošiljamo s zračno pošto v vse dele Jugoslavije in sicer po sledečih cenah:

10 gramov\$16.00	40 gramov\$56.50
20 gramov\$31.00	50 gramov\$68.00
30 gramov\$43.50	100 gramov\$130.00

V gori navedenih cenah je všeta tudi zavarovalnina

PENICILIN in druga zdravila tudi pošiljamo z zračno pošto in priporočeno. Lahko pošljete kolikor hočete.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th St.

New York 11, N. Y.

DIREKтна POMOČ

DOBROVOLJNEGA ODBORA

NARODOM JUGOSLAVIJE



Zgorajšnji fotografski posnetek moderne ambulance, katera stane \$3479.82, je bila odpremljena in poslana Jugoslovanskemu Rdečemu Križu na jugoslovanskem parobrodu "Topusko," dne 16. februarja t. l. Razum zgoraj omenjene ambulance je Odbor odposlal v Jugoslavijo sledeče predmete: 400 gramov zelo potrebnega zdravila Streptomycina za zdravljenje otrok; razne potrebščine za oskrbo otroških domov in zavodov v Jugoslaviji; nekako 30 vreč moke za otroške domove in bolnišnice v Jugoslaviji, itd. Poleg tega je ODBOR podaril Jugoslovanskemu - Amerškemu ženskemu odboru v New Yorku — \$1000, v svrhu nakupa hrane in zdravil za otroške domove v Jugoslaviji.

Zgoraj navedena pomoč je bila omogočena pred vsem potom sodelovanja naših rojakov-izseljencev in tako bode tudi v bodoče potom našega skupnega sodelovanja z priselenci mogoče koristiti narodom Jugoslavije, kakor tudi izseljencem.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 W. 18th St., New York 11, N. Y.

—in najhujše šele pride

—AND THE WORST IS YET TO COME



MORE TENDER • MORE DELICIOUS MACARONI

Creamettes so bolj mehki, bolj okusni MAKARONI!

POŠILJATEV DARIL V JUGOSLAVIJO

STANDARD PAKETI

Potom Odbora zamorete od sedaj v nadalje, naročati nove STANDARD PAKETE, ki so napolnjeni z jestvinami, katerih količina in cene so označene na drugi strani. V cenah teh paketov so vpošteti stroški prevoza, kakor tudi zavarovalnina do najbližjega pristanišča ali luke prejemalca v Jugoslaviji. — Paketi so zavarovani le za popolno izgubo (Total Loss).

Paketov št. 1 zamorete odposlati na največ petero oseb, tako, da je vsak paket naslovljen na DRUGO OSEBO.

MOKA

Pošiljamo le prvovrstno BELO MOKO v vrečah po 100 funtov in sicer po \$9.00 vreča, a PLAČANO VOŽNJO DO REKE, in — po \$12.00 za vsako vrečo z PLAČANIM PREVOZOM DO NAJBЛИžJE POSTAJE ali LUKE NASLOVLJENCA v Jugoslaviji.

RAZNO

Pošiljamo tudi streptomycin in druga zdravila in sicer na podlagi zdravniških receptov iz Jugoslavije. — Pakete z jestvinami priredimo natančno po Vaši želji.

Pošiljamo tudi BARVE, POSTELJE, BIKIKLE, HISNE PEČI za drva in premog, kakor tudi ELEKTRIČNE STROJE ZA PRANJE, itd. — Ako želite kaj takega odposlati, obrnite se na nas.

Pakete in moko odposiljamo na Reko vsak drugi teden

OPAZKA — tem potom naznanjamo pošiljateljem, da smo mi za vsa naročila le posredovalci pošiljatelj in tukajšnjih oblasti, in da radi tega vsako naročilo postane takoj lastnina pošiljatelja.

VAŽNO

Čeki in Mooney Ordri morajo biti naslovljeni na DOBROVOLJNI ODBOR.

Ako bi nastal slučaj izven naše kontrole, in bi treba nadomestiti kakšne predmete, bomo nadomestili z predmeti iste ali višje vrednosti.

DOBROVOLJNI ODBOR.

STANDARD PAKETI

Zavoj št. 1—Cena \$35

10 lbs. Spaghetti
20 lbs. Sugar
10 lbs. Green Coffee
15 lbs. Red Kidney Beans
5 lbs. Barley
5 lbs. Split Peas
3 1/2 lbs. Farina
2 lbs. Lentils
1 lb. Noodles
2 lbs. Cocoa
1/2 lb. Hard Candy
5 lbs. Lard
6 cans Tomato Paste, 6 oz. per can
2 cans Powdered Milk, 1 lb. per can
4 cans Sardines, 3 1/2 oz. per can
1 can Peaches (1 lb. 13 oz. can)
1 lb. Sweet Chocolate
1 doz. Black and White Thread
1 pkg. Assorted Needles
18 pkg. Lipton Noodle Soup
1/2 lb. Tea
4 oz. Black Pepper

Zavoj št. 2—Cena \$15.50

10 lbs. Rice
1 1/2 lbs. Luncheon Meat
12 lbs. Macaroni
5 lbs. Sugar
4 oz. Black Pepper
5 lbs. Coffee
12 pkg. Lipton Soup
2 lbs. Lard

Zavoj št. 3—Cena \$15

47 cakes Laundry Soap
12 cakes Face Soap
4 lbs. Lard
2 1/4 lbs. Luncheon Meat

Zavoj št. 4—Cena \$16

20 lbs. Spaghetti
7 lbs. Rice
5 lbs. Sugar
4 lbs. Green Coffee
1 lb. Powdered Milk
3 cans Tomato Paste
6 pkgs. Lipton Noodle Soup
4 ozs. Black Pepper

Zavoj št. 5—Cena \$14

8 lbs. Spaghetti
20 lbs. Rice
5 lbs. Coffee
5 lbs. Sugar

Zavoj št. 6—Cena \$16

7 lbs. Spaghetti
3 lbs. Green Coffee
5 lbs. Supar
5 lbs. Rice
1 lb. Barley
2 lbs. Lard
1 1/2 lbs. Corned Beef
6 pkg. Lipton Noodle Soup
2 cans Tomato Paste
4 ozs. Black Pepper
1/2 lb. Tea
1/2 lb. Cocoa
1 lb. Powdered Milk
1 lb. Sweet Chocolate

DOBROVOLJNI ODBOR

245 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telefon: WATKINS 4-9016

URADNE URE: Od 9te ure dopoldne do 6te ure popoldne
OB NEDELJAH URAD NI ODPRT

G. WHISKERS

